

Strasburg, dnia 12.12.2012 r.
COM(2012) 744 final

2012/0360 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania
upadłościowego

{SWD(2012) 416 final}
{SWD(2012) 417 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Kontekst ogólny

Niniejszym wnioskiem zmienia się rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego („rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego” lub „rozporządzenie”).

W rozporządzeniu w sprawie postępowania upadłościowego ustanawia się europejskie ramy w zakresie transgranicznych postępowań upadłościowych. Rozporządzenie ma zastosowanie w każdym przypadku, w którym dłużnik posiada majątek lub wierzycieli w co najmniej dwóch państwach członkowskich, niezależnie od tego czy jest on osobą fizyczną czy prawną. W rozporządzeniu określa się, który sąd jest właściwy do wszczynania postępowań upadłościowych: postępowania główne należy wszczynać w państwie członkowskim, w którym dłużnik posiada główny ośrodek podstawowej działalności (COMI), a skutki takich postępowań są uznawane w całej UE. Postępowanie wtórne może zostać wszczęte w państwie członkowskim, w którym dłużnik ma swój oddział; skutki takich postępowań są ograniczone tylko do majątku dłużnika znajdującego się w tym państwie. Rozporządzenie zawiera również przepisy dotyczące prawa właściwego i określone przepisy dotyczące koordynacji głównego postępowania upadłościowego z wtórnym postępowaniem upadłościowym. Rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego ma zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich z wyjątkiem Danii, która nie uczestniczy we współpracy sądowej na mocy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Przyjęte w maju 2000 r. rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego obowiązuje od dnia 31 maja 2002 r. W dziesięć lat po wejściu w życie rozporządzenia Komisja dokonała przeglądu jego funkcjonowania w praktyce i uznaje, że niezbędna jest zmiana przedmiotowego instrumentu.

1.1. Konieczność zmiany rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego

Chociaż zasadniczo uznaje się, że rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego jest skutecznym instrumentem do celów ułatwiania prowadzenia transgranicznych postępowań upadłościowych w Unii Europejskiej, z konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz analiz prawnych i empirycznych zleconych przez Komisję wynika, że istnieje szereg problemów w zakresie stosowania rozporządzenia w praktyce. Ponadto rozporządzenie niewystarczająco odzwierciedla obecne priorytety UE i praktyki krajowe w zakresie prawa dotyczącego niewypłacalności, w szczególności w zakresie promowania ratowania przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji. Zasadniczo w ramach oceny rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego określono pięć głównych niedociągnięć:

- zakres stosowania rozporządzenia nie obejmuje krajowych postępowań, w ramach których przewiduje się restrukturyzację przedsiębiorstwa na etapie przed upadłością („postępowanie przedupadłościowe”) lub postępowań, w ramach których nie dokonuje się zmiany istniejącego zarządu („postępowanie hybrydowe”). Tego rodzaju postępowania wprowadzono jednak ostatnio w

wielu państwach członkowskich¹ i uznaje się, że zwiększają one szanse na powodzenie restrukturyzacji przedsiębiorstw. Ponadto obecnie rozporządzenie nie obejmuje swoim zakresem stosowania szeregu postępowań dotyczących niewypłacalności osób fizycznych;

- istnieją trudności z określeniem państwa członkowskiego właściwego do wszczęcia postępowania upadłościowego. O ile powszechnie popiera się przyznanie właściwości do wszczęcia głównego postępowania upadłościowego państwu członkowskiemu, w którym dłużnik posiada główny ośrodek podstawowej działalności, o tyle występują trudności w zastosowaniu tej koncepcji w praktyce. Zawarte w rozporządzeniu przepisy dotyczące właściwości krytykuje się również ze względu na fakt, że dopuszcza się w nich dokonywanie przez przedsiębiorstwa i osoby fizyczne wyboru sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. *forum-shopping*) poprzez nadużycia zmiany COMI;
- zidentyfikowano również problemy w odniesieniu do postępowań wtórnych. Wszczęcie postępowania wtórnego może utrudnić skuteczne zarządzanie majątkiem dłużnika. Wraz ze wszczęciem postępowania wtórnego zarządca w postępowaniu głównym traci kontrolę nad majątkiem znajdującym się w drugim państwie członkowskim, co utrudnia upłynnienie majątku dłużnika przy założeniu kontynuowania działalności². Ponadto obecnie postępowanie wtórne musi być postępowaniem likwidacyjnym, co utrudnia skuteczną restrukturyzację dłużnika;
- istnieją problemy związane z zasadami dotyczącymi jawności postępowań upadłościowych oraz zgłaszania wierzytelności. Obecnie nie ma obowiązku ogłaszania ani rejestracji orzeczeń w państwach członkowskich, w których wszczęto postępowanie, ani w państwach członkowskich, w których dłużnik posiada oddział. Ponadto nie istnieje żaden europejski rejestr postępowań upadłościowych, który umożliwiłby przeszukiwanie szeregu rejestrów krajowych. Dobre funkcjonowanie transgranicznych postępowań upadłościowych w znacznym stopniu zależy jednak od jawności odpowiednich orzeczeń związanych z danym postępowaniem upadłościowym. Sędziowie muszą wiedzieć, czy postępowanie zostało już wszczęte w innym państwie członkowskim, a wierzyciele lub potencjalni wierzyciele muszą wiedzieć, że postępowanie zostało rozpoczęte. Ponadto dla wierzycieli, w szczególności małych wierzycieli oraz małych i średnich przedsiębiorstw, zgłoszenie wierzytelności na podstawie rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego wiąże się z trudnościami i kosztami;
- ponadto rozporządzenie nie zawiera przepisów szczegółowych dotyczących kwestii niewypłacalności wielonarodowych grup przedsiębiorstw, mimo że 7 duża liczba przypadków niewypłacalności transgranicznej dotyczy grup przedsiębiorstw. Głównym założeniem rozporządzenia w sprawie

---

¹ W celu zapoznania się z przeglądem krajowych postępowań przedupadłościowych oraz postępowań hybrydowych zob. sekcję 2 sprawozdania Komisji z dnia 12.12.2012 r. z oceny rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego.

² „Kontynuacja działalności” jest pojęciem stosowanym głównie w rachunkowości, w ramach którego nakazuje się księgowym, aby sporządzali sprawozdania finansowe przy założeniu, że dane przedsiębiorstwo nie zostanie zlikwidowane przez następne 12 miesięcy.

postępowania upadłościowego jest wszczynanie oddzielnych postępowań dla każdego członka danej grupy i to, że takie postępowania są całkowicie niezależne od siebie. Brak przepisów szczegółowych w zakresie niewypłacalności grup często zmniejsza szanse na skuteczną restrukturyzację grupy jako całości i może prowadzić do rozpadu grupy na tworzące ją części składowe.

Szczegółową ocenę stosowania rozporządzenia w praktyce przedstawiono w sprawozdaniu Komisji towarzyszącym niniejszemu wnioskowi. Dogłębna analiza problemów związanych z obecnym rozporządzeniem oraz skutki poszczególnych rozważanych wariantów rozwiązania tych problemów zawarto w ocenie skutków Komisji, która również towarzyszy niniejszemu wnioskowi.

Ogólnym celem zmiany rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego jest poprawa skuteczności europejskich ram w zakresie rozstrzygania spraw dotyczących transgranicznej niewypłacalności, aby zapewnić niezakłócone funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz jego odporność podczas kryzysów gospodarczych. Cel ten wiąże się z obecnymi priorytetami politycznymi UE polegającymi na wspieraniu ożywienia gospodarczego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego, zwiększeniu inwestycji i utrzymaniu miejsc pracy, określonymi w strategii „Europa 2020”. Rewizja rozporządzenia przyczyni się do zapewniania niezakłóconego rozwoju i przetrwania przedsiębiorstw, jak stwierdzono w programie Small Business Act³. Przedmiotowa zmiana jest również jednym z kluczowych działań wymienionych w Akcie o jednolitym rynku II⁴.

2. KONSULTACJE ORAZ OCENA SKUTKÓW

Przygotowanie niniejszego wniosku zostało poprzedzone konsultacją z zainteresowaną społecznością, państwami członkowskimi, innymi instytucjami i ekspertami w sprawie pojawiających się problemów związanych z obecnym rozporządzeniem i możliwych rozwiązań tych problemów. W dniu 29 marca 2012 r. Komisja rozpoczęła konsultację społeczną, w wyniku której otrzymano 134 odpowiedzi. Komisja uwzględniła również wyniki zewnętrznej analizy dotyczącej oceny stosowania rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego przeprowadzonej przez konsorcjum Uniwersytetu w Heidelbergu i Uniwersytetu Wiedeńskiego. Dane empiryczne dotyczące skutków poszczególnych wariantów reformy zgromadzono w ramach innej analizy zewnętrznej przeprowadzonej przez konsorcjum GHK i Milieu. Oba badania zostaną opublikowane wraz z niniejszym wnioskiem na stronach internetowych DG SPRAWIEDLIWOŚĆ. W kwietniu i październiku 2012 r. odbyły się dwa spotkania z krajowymi ekspertami. Ponadto Komisja utworzyła grupę prywatnych ekspertów w dziedzinie niewypłacalności transgranicznej, która odbyła pięć spotkań w okresie od maja do października 2012 r. i wniosła wkład w kwestiach problemów, wariantów oraz opracowania zmienionego rozporządzenia.

Poglądy zainteresowanych stron co do głównych elementów reformy można podsumować następująco:

- w kwestii rozszerzenia zakresu stosowania rozporządzenia znaczna większość uznała, że rozporządzenie powinno obejmować postępowania przedupadłościowe i postępowania hybrydowe. Opinie różniły się co do tego,

³ COM(2008) 394, 25.6.2008.

⁴ COM(2012) .....

które konkretnie postępowania należy uwzględnić, oraz w szczególności co do kwestii, w jakich przypadkach nadzór sądowy powinien być obowiązkowy. Większość respondentów zgodziła się, że rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego powinno mieć zastosowanie do osób fizycznych i osób samozatrudnionych;

- w odniesieniu do właściwości trzy czwarte respondentów opowiedziało się za stosowaniem koncepcji COMI do określenia miejsca prowadzenia postępowania głównego. Większość uznała jednak, że wykładnia terminu COMI w orzecznictwie powoduje problemy praktyczne. Niemal połowa respondentów przedstawiła dowody na nadużycia związane ze zmianą COMI⁵;
- w kwestii związku między głównym a wtórnym postępowaniem upadłościowym niemal połowa respondentów stwierdziła, że koordynacja postępowania głównego z postępowaniem wtórnym jest niezadowalająca;
- jeżeli chodzi o ogłaszanie postępowań, trzy czwarte respondentów zgodziło się, że brak obowiązkowego ogłaszania orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego stanowi problem. Niemal połowa osób, które wyraziły opinię, uznała, że występują problemy ze zgłaszaniem wierzytelności;
- w kwestii niewypłacalności grup niemal połowa respondentów uznała, że rozporządzenie w sprawie postępowania upadłościowego nie funkcjonuje skutecznie w przypadku niewypłacalności członków wielonarodowych grup przedsiębiorstw.

Komisja dokonała analizy kosztów i korzyści głównych aspektów proponowanej reformy w swojej ocenie skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Krótki opis proponowanych działań

Aspekty proponowanej reformy rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego można podsumować w następujący sposób:

- **zakres stosowania:** we wniosku rozszerza się zakres stosowania rozporządzenia, zmieniając definicję postępowania upadłościowego tak, aby obejmowała ona postępowania hybrydowe i postępowania przedupadłościowe, a także postępowania dotyczące umorzenia zadłużenia i inne postępowania upadłościowe dotyczące osób fizycznych, które obecnie nie odpowiadają tej definicji;
- **właściwość:** we wniosku wyjaśnia się przepisy dotyczące właściwości i poprawia się ramy proceduralne w zakresie określania właściwości;
- **postępowanie wtórne:** we wniosku przewiduje się skuteczniejsze zarządzanie postępowaniami upadłościowymi poprzez umożliwienie

⁵ W kwestii zakresu tego problemu zob. pkt 3.4.1 sprawozdania Komisji z oceny skutków towarzyszącego niniejszemu wnioskowi.

sądowi odmowy wszczęcia postępowania wtórnego, jeżeli nie jest ono konieczne do ochrony interesów miejscowych wierzycieli, poprzez zniesienie wymogu, aby postępowanie wtórne było postępowaniem likwidacyjnym, a także poprzez poprawę koordynacji postępowania głównego z postępowaniem wtórnym, w szczególności poprzez objęcie zaangażowanych sądów wymogami w zakresie współpracy;

- **jawność postępowań i zgłaszanie wierzytelności:** we wniosku wymaga się, aby państwa członkowskie ogłaszały odpowiednie orzeczenia sądowe w sprawach dotyczących niewypłacalności transgranicznej w publicznie dostępnych rejestrach elektronicznych, oraz przewiduje się wzajemne połączenie krajowych rejestrów upadłości. Wprowadza się w nim również standardowe formularze służące do zgłaszania wierzytelności;
- **grupy przedsiębiorstw:** we wniosku przewiduje się koordynację postępowań upadłościowych dotyczących różnych członków tej samej grupy przedsiębiorstw poprzez zobowiązanie zarządców i sądów zaangażowanych w poszczególne postępowania główne do wzajemnej współpracy i komunikowania się między sobą; ponadto we wniosku zapewnia się zaangażowanym w takie postępowania zarządcom narzędzia proceduralne, aby mogli wnieść o zawieszenie odpowiednich innych postępowań i zaproponować plan ratowania dla członków grupy podlegających postępowaniu upadłościowemu.

3.1.1. Zakres stosowania rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego

We wniosku rozszerza się zakres stosowania rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego, zmieniając obowiązującą definicję „postępowania upadłościowego” zawartą w art. 1 ust. 1 rozporządzenia. W tym względzie proponuje się rozciągnięcie tego zakresu o postępowania, w które nie jest zaangażowany zarządca, ale w ramach których majątek i działalność gospodarcza dłużnika podlegają kontroli lub nadzorowi sądu. Zmiana ta umożliwiłaby czerpanie korzyści związanych z zapewnianym przez rozporządzenie uznaniem efektów postępowania upadłościowego w całej UE również w przypadku postępowań, w których dłużnik pozostaje w posiadaniu majątku bez powoływania zarządcy. Ponadto dzięki tej zmianie w zakres stosowania rozporządzenia wchodziłaby większa liczba postępowań dotyczących niewypłacalności osób fizycznych. Proponuje się również zawarcie wyraźnego odniesienia do postępowań w zakresie dostosowania wysokości zadłużenia oraz do celów ratowania, aby objąć również te postępowania, które umożliwiają dłużnikowi dojście do porozumienia z jego wierzycielami na etapie przed upadłością. Zmiany pozwoliłyby również w większym stopniu uzgodnić rozporządzenie z podejściem przyjętym w ustawie modelowej UNCITRAL w zakresie niewypłacalności transgranicznej⁶.

Chociaż rozszerzenie zakresu stosowania rozporządzenia jest istotne dla zapewnienia skutecznego prowadzenia postępowań przedupadłościowych i postępowań hybrydowych w kontekście transgranicznym, nie powinno ono jednak obejmować postępowań upadłościowych, które są poufne. W praktyce prowadzonych jest szereg postępowań przedupadłościowych, w których dłużnik prowadzi negocjacje z (określonymi) wierzycielami w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie jego refinansowania lub reorganizacji, jednak informacje te nie są podawane do wiadomości publicznej. Tego rodzaju postępowania mogą

⁶ http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/insolvency/1997Model.html.

się wiązać z moratorium na poszczególne postępowania egzekucyjne lub w ich ramach można powstrzymać wierzycieli od składania wniosków o wszczęcie postępowania upadłościowego przez określony czas, aby zapewnić dłużnikowi większe pole manewru. Choć postępowania te mogą odgrywać ważną rolę w niektórych państwach członkowskich, ich umowny i poufny charakter utrudniłby uznanie ich na forum UE, ponieważ sąd lub wierzyciel znajdujący się w innym państwie członkowskim nie wiedziałby, że takie postępowania są w toku. Podejście to nie uniemożliwia jednak późniejszego objęcia tego rodzaju postępowania zakresem stosowania rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego w momencie, w którym staje się ono jawne.

W niniejszym wniosku nie przewiduje się zmiany obowiązującego mechanizmu, zgodnie z którym krajowe postępowania upadłościowe objęte rozporządzeniem wymienia się w załączniku A i państwa członkowskie podejmują decyzję w sprawie zgłoszenia konkretnego postępowania upadłościowego celem włączenia go do tego załącznika. We wniosku wprowadza się jednak procedurę, zgodnie z którą Komisja kontroluje, czy dane zgłoszone krajowe postępowanie upadłościowe faktycznie spełnia warunki zawarte w zmienionej definicji. Dzięki temu w załączniku wymienione będą jedynie te postępowania, które są zgodne z przepisami rozporządzenia.

3.1.2. *Właściwość do wszczynania postępowań upadłościowych*

We wniosku zachowano koncepcję głównego ośrodka podstawowej działalności (COMI), ponieważ dzięki niemu gwarantuje się, że sprawa będzie rozpatrywana w jurysdykcji, z którą dłużnik jest faktycznie powiązany, a nie w jurysdykcji wybranej przez członków założycieli. Podejście COMI jest również zgodne z tendencjami międzynarodowymi, gdyż zostało ono wybrane jako norma dotycząca jurysdykcji przez UNCITRAL w jej ustawie modelowej w zakresie niewypłacalności transgranicznej. W celu zapewnienia prawnikom praktykom wytycznych dotyczących określania COMI we wniosku uzupełnia się jego definicję; wprowadza się też przepis, w którym określono COMI osób fizycznych. Ponadto w nowym motywie wyjaśnia się okoliczności, w jakich można odrzucić domniemanie, że COMI osoby prawnej znajduje się w miejscu jej siedziby; treść tego motywu została zaczerpnięta z wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie *Interedil*⁷.

W ramach wniosku poprawiono również ramy proceduralne w zakresie określenia właściwości do wszczynania postępowań. We wniosku wymaga się od sądu zbadania z urzędu swojej właściwości przed wszczęciem postępowania upadłościowego oraz określenia w swoim orzeczeniu podstaw, na jakich oparł swoją właściwość. Ponadto we wniosku przyznaje się wszystkim zagranicznym wierzycielom prawo do podważenia orzeczenia o wszczęciu postępowania oraz gwarantuje się, że wierzyciele ci zostaną poinformowani o orzeczeniu o wszczęciu postępowania, aby mogli skutecznie egzekwować swoje prawa. Celem tych zmian jest dopilnowanie, aby postępowania były wszczynane tylko w przypadku, gdy dane państwo członkowskie jest faktycznie właściwe w tym zakresie. Powinno to zatem ograniczyć przypadki stosowania rozwiązania *forum-shopping* w postaci stanowiącej nadużycie, pozornej zmiany COMI.

Po trzecie, we wniosku wyjaśnia się, że sądy wszczynające postępowania upadłościowe są również właściwe w powództwach bezpośrednio wynikających z postępowań upadłościowych lub ściśle z nimi powiązanych, takich jak powództwa dotyczące działań w zakresie unikania. Zmiana ta oznacza przeniesienie do przepisów orzecznictwa Trybunału w

⁷ Sprawa C – 396/09, wyrok z dnia 20.10.2011.

wyroku w sprawie *DekoMarty*⁸. Jeżeli tego rodzaju powództwo wiąże się z innym powództwem przeciwko temu samemu pozwanemu na podstawie ogólnego prawa cywilnego lub handlowego, we wniosku przewiduje się możliwość wytoczenia obu powództw przez zarządcę w sądach miejsca zamieszkania pozwanego, jeżeli sądy te są właściwe na podstawie (zmienionego) rozporządzenia (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁹. Przykładowo dzięki temu przepisowi zarządca mógłby wytoczyć powództwo w zakresie odpowiedzialności dyrektora na podstawie prawa dotyczącego niewypłacalności wraz z powództwem przeciwko temu dyrektorowi na podstawie prawa deliktów lub prawa spółek w tym samym sądzie.

3.1.3. *Wtórne postępowania upadłościowe*

Zaproponowano szereg zmian w celu poprawy skutecznego zarządzania majątkiem dłużnika w sytuacjach, w których dłużnik posiada oddział w innym państwie członkowskim.

- Sąd, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego, powinien mieć możliwość odmowy lub odroczenia wydania orzeczenia na wniosek zarządcy w postępowaniu głównym, jeżeli tego rodzaju wszczęcie nie byłoby konieczne do celów ochrony interesów miejscowych wierzycieli. Taka sytuacja może mieć miejsce na przykład, jeżeli inwestor złożył ofertę kupna przedsiębiorstwa przy założeniu kontynuowania działalności, a oferta ta przyniosłaby większe korzyści miejscowym wierzycielom niż likwidacja aktywów przedsiębiorstwa. Wszczęcie postępowania wtórnego nie powinno być również konieczne, jeżeli zarządca postępowania głównego obieca miejscowym wierzycielom, że będą oni traktowani w postępowaniu głównym w taki sposób, w jaki byliby traktowani w przypadku wszczęcia postępowania wtórnego, oraz że prawa, które przysługiwałyby im w takiej sytuacji w kwestii ustalenia oraz kolejności spłacania ich wierzytelności, będą przestrzegane przy podziale masy. Praktykę tego rodzaju „symulowanych postępowań wtórnych” rozwinęto w szeregu spraw dotyczących niewypłacalności transgranicznej, w których postępowania główne wszczynano w Zjednoczonym Królestwie (w szczególności w postępowaniu upadłościowym dotyczącym Collins&Aikman, MG Rover i Nortel Networks). Angielskie sądy uznały, że angielscy zarządcy byli uprawnieni do podziału części masy zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym znajdował się oddział. Ponieważ taka praktyka jest niemożliwa na mocy prawa wielu państw członkowskich, we wniosku wprowadza się przepis prawa materialnego umożliwiający zarządcy podjęcie takich zobowiązań wobec miejscowych wierzycieli w sposób wiążący w odniesieniu do majątku.
- Proponowana zmiana nie będzie miała wpływu na możliwość złożenia przez zarządcę wniosku o wszczęcie postępowania wtórnego, jeżeli ułatwiłoby to zarządzanie złożonymi sprawami, na przykład w przypadku konieczności zwolnienia dużej liczby pracowników w państwie oddziału. W takich sprawach wszczęcie lokalnego postępowania i powołanie miejscowego zarządcy może jednak okazać się przydatne do zapewnienia skutecznego zarządzania majątkiem dłużnika.

⁸ Sprawa C – 339/07, wyrok z dnia 12.2.2009.

⁹ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

- We wniosku zobowiązuje się sąd, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego, do wysłuchania zarządcy głównego postępowania przed wydaniem orzeczenia. Celem tej zmiany jest dopilnowanie, aby sąd, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego, był w pełni świadomy wszelkich możliwości ratowania lub reorganizacji zbadanych przez zarządcę i aby był w stanie odpowiednio ocenić skutki wszczęcia postępowania wtórnego. Obowiązek ten uzupełnia się o prawo zarządcy do zakwestionowania orzeczenia o wszczęciu postępowania wtórnego.
- We wniosku znosi się obowiązujący wymóg, aby postępowanie wtórne było postępowaniem likwidacyjnym. W przypadku wszczęcia postępowania wtórnego sąd wszczynający ma do wyboru pełen zakres postępowań dostępnych na mocy prawa krajowego, w tym postępowanie dotyczące restrukturyzacji. W ramach tej zmiany dopilnowuje się, aby wszczęcie postępowania wtórnego nie udaremniało automatycznie ratowania lub restrukturyzacji dłużnika jako całości. Zmiana ta powinna pozostać bez uszczerbku dla zasad dotyczących odzyskiwania pomocy państwa oraz dla orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w zakresie odzyskiwania należności od niewypłacalnych przedsiębiorstw¹⁰.
- Ponadto we wniosku usprawniono koordynację postępowania głównego z postępowaniem wtórnym poprzez rozszerzenie obowiązku współpracy, który obecnie ma zastosowanie jedynie wobec zarządców, tak aby objął on również sądy zaangażowane w postępowania główne i wtórne. W rezultacie sądy będą zobowiązane do współpracy i komunikowania się między sobą; ponadto zarządcy będą musieli współpracować i komunikować się z sądem w drugim zaangażowanym w postępowania państwie członkowskim. Dzięki współpracy między sądami postępowania główne będą lepiej skoordynowane z postępowaniami wtórnymi. Może to mieć zasadnicze znaczenie dla zapewnienia pomyślnej restrukturyzacji przykładowo, w zakresie zatwierdzenia protokołu określającego plan ratunkowy.

3.1.4. *Jawność postępowań upadłościowych i zgłaszanie wierzytelności*

Wniosek stanowi, że należy publikować określony minimalny zakres informacji związanych z postępowaniami upadłościowymi w bezpłatnym, dostępnym publicznie przez internet rejestrze elektronicznym. Obowiązek ten odnosi się do sądu wszczynającego postępowanie upadłościowe, daty wszczęcia a w przypadku postępowania głównego – daty zakończenia postępowania, a także rodzaju postępowania, dłużnika, powołanego zarządcy, orzeczenia o wszczęciu postępowania oraz orzeczenia, w którym powołuje się zarządcę, jeżeli jest to inne orzeczenie, oraz terminu na zgłaszanie wierzytelności. W świetle różnic pomiędzy krajowymi systemami prawnymi pod względem ogłaszania postępowań upadłościowych oraz różnych potrzeb wierzycieli obowiązek publikacji tych informacji ogranicza się do przedsiębiorstw, osób samozatrudnionych i przedstawicieli wolnych zawodów; obowiązkiem tym nie obejmuje się postępowań upadłościowych dotyczących konsumentów. We wniosku przewiduje się ustanowienie systemu zapewniające wzajemne połączenie rejestrów krajowych, do których będzie można uzyskać dostęp za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość”. Komisja w drodze aktu wykonawczego określi minimalne wspólne kryteria w zakresie wyszukiwania informacji w rejestrze oraz uzyskiwania wyników, które będą oparte na

¹⁰ Sprawa C-454/09, wyrok z dnia 13.10.2011 (*Komisja przeciwko Włochom – „New Interline”*).

informacjach opublikowanych w rejestrach postępowań upadłościowych. Połączenie rejestrów krajowych zagwarantuje, że sąd, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania, będzie mógł ustalić, czy w odniesieniu do tego samego dłużnika wszczęto już postępowanie w innym państwie członkowskim; umożliwi to również wierzycielom ustalenie, czy wszczęto postępowanie w odniesieniu do tego samego dłużnika i jeśli tak, to jakie uprawnienia posiada ewentualny zarządca. W przypadku dłużników będących przedsiębiorstwami państwa członkowskie będą mogły opierać się na obowiązkach wynikających z dyrektywy 2012/17/UE z dnia 13 czerwca 2012 r. w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek¹¹. Do celów przedmiotowego rozporządzenia sama informacja o wszczęciu postępowania dotyczącego dłużnika jest jednak niewystarczająca do koordynacji transgranicznych postępowań upadłościowych i umożliwienia wierzycielom wykonywania ich praw w związku z takimi postępowaniami.

We wniosku ułatwia się zgłaszanie wierzytelności zagranicznym wierzycielom, w szczególności małym wierzycielom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom, na trzy sposoby. Po pierwsze, przewiduje się w nim wprowadzenie w drodze aktu wykonawczego dwóch standardowych formularzy: jeden stanowiący zawiadomienie, które będzie wysyłane do wierzycieli, a drugi służący do zgłoszenia wierzytelności. Przedmiotowe standardowe formularze będą dostępne we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej, dzięki czemu ograniczy się koszty tłumaczenia. Po drugie, we wniosku przewiduje się okres co najmniej 45 dni od publikacji zawiadomienia o wszczęciu postępowania w rejestrze postępowań upadłościowych na zgłoszenie przez wierzycieli ich wierzytelności, niezależnie od wszelkich krótszych terminów mających zastosowanie na mocy prawa krajowego. Wierzyciele będą musieli zostać powiadomieni o sytuacji, w której ich wierzytelność zostanie zakwestionowana, oraz uzyskają możliwość uzupełnienia przedstawionych dowodów w celu udowodnienia swojego roszczenia. Ponadto w przypadku zgłaszania wierzytelności w zagranicznych jurysdykcjach zastępstwo prawne nie będzie obowiązkowe, dzięki czemu zmniejszone zostaną koszty ponoszone przez wierzycieli.

3.1.5. Niewypłacalność członków grupy przedsiębiorstw

We wniosku stwarza się szczególne ramy prawne w celu zajęcia się kwestią niewypłacalności członków grupy przedsiębiorstw, przy jednoczesnym zachowaniu indywidualnego podejścia do każdego podmiotu, leżącego u podstaw obowiązującego rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego. We wniosku wprowadzono obowiązek koordynacji postępowań upadłościowych dotyczących różnych członków tej samej grupy przedsiębiorstw poprzez zobowiązanie zaangażowanych zarządców i sądów do wzajemnej współpracy przebiegającej w podobny sposób do współpracy proponowanej w kontekście postępowań głównych i wtórnych. Tego rodzaju współpraca powinna przybierać różne formy w zależności od okoliczności sprawy. Zarządcy powinni przede wszystkim wymieniać istotne informacje i w stosownych przypadkach współpracować przy opracowywaniu planu ratunkowego lub planu reorganizacji. Wyraźnie wymieniono możliwość współpracy w drodze protokołów w celu uznania praktycznego znaczenia tych instrumentów i dalszego promowania ich stosowania. Sądy powinny współpracować w szczególności poprzez wymianę informacji, w stosownych przypadkach koordynację powoływania zarządców, którzy mogą ze sobą współpracować, oraz zatwierdzanie protokołów przedstawianych im przez zarządców.

---

¹¹ Dz.U. L 156 z 16.6.2012, s. 1.

Ponadto we wniosku nadaje się każdemu zarządcy status umożliwiający uczestnictwo w postępowaniach dotyczących innego członka tej samej grupy. W szczególności zarządca ma prawo do bycia wysłuchanym w tych innych postępowaniach, do wniesienia o zawieszenie takiego innego postępowania oraz do zaproponowania planu reorganizacji w sposób umożliwiający odpowiedniemu komitetowi wierzycieli lub sądowi podjęcie decyzji w sprawie tego planu. Zarządca ma również prawo do uczestniczenia w zgromadzeniu wierzycieli. Dzięki przedmiotowym narzędziom proceduralnym zarządca, który jest najbardziej zainteresowany powodzeniem restrukturyzacji wszystkich zainteresowanych przedsiębiorstw, może oficjalnie przedstawić swój plan reorganizacji w ramach postępowania dotyczącego członka grupy, nawet jeżeli zarządca w tych postępowaniach jest niechętny do współpracy lub przeciwny temu planowi.

Poprzez zapewnienie koordynacji różnych postępowań dotyczących członków tej samej grupy we wniosku nie dąży się do zapobieżenia stosowaniu istniejącej praktyki w odniesieniu do wysoce zintegrowanych grup przedsiębiorstw, w ramach której określa się, że główny ośrodek podstawowej działalności wszystkich członków znajduje się w jednym i tym samym miejscu, a w konsekwencji praktyki wszczynania postępowania wyłącznie w jednej jurysdykcji.

3.2. Podstawa prawna

Niniejszy wniosek zmienia rozporządzenie nr 1346/2000 oparte na art. 61 lit. c) i art. 67 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Od wejścia w życie traktatu lizbońskiego odpowiadającą podstawą prawną jest art. 81 ust. 2 lit. a), c) i f) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Część trzecia tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie ma zastosowania do Danii ze względu na Protokół w sprawie stanowiska Danii załączony do Traktatów. Tytuł V nie ma również zastosowania do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii ani do Irlandii, chyba że te dwa państwa postanowią inaczej, zgodnie z odpowiednimi zasadami protokołu w sprawie ich stanowiska w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. W przypadku, gdy wniosek Komisji zmienia obowiązujący akt, a ani Zjednoczone Królestwo ani Irlandia nie skorzystają z prawa do uczestnictwa w zmieniającym środku, Rada, działając na wniosek Komisji, może jednak stwierdzić, że brak uczestnictwa danego państwa w zmienionej wersji obowiązującego środka sprawia uniemożliwia stosowanie tego środka przez inne państwa członkowskie lub Unię, i w takim przypadku przedłuża się czas na dokonanie powiadomienia. Jeżeli dane państwo nie zgłosiło uczestnictwa aż do upływu przedłużonego terminu, obowiązujący środek nie wiąże już danego państwa ani nie ma do niego zastosowania.

3.3. Zasada pomocniczości i proporcjonalności

Różne elementy zmiany rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego wymienione powyżej są zgodne z wymogami zasady pomocniczości i proporcjonalności. Jeżeli chodzi o zasadę pomocniczości, państwa członkowskie nie są w stanie osiągnąć proponowanych zmian samodzielnie, ponieważ wymagają one modyfikacji obowiązujących przepisów rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego dotyczących zakresu, właściwości do wszczynania postępowań upadłościowych, przepisów dotyczących postępowań wtórnych, ogłaszania orzeczeń i zgłaszania wierzytelności. Zmiana rozporządzenia w sprawie postępowania upadłościowego wymaga z definicji interwencji prawodawcy UE. O ile teoretycznie państwa członkowskie mogłyby samodzielnie utworzyć

elektroniczne rejestry postępowań upadłościowych, o tyle połączenie takich rejestrów wymaga działań na szczeblu UE. Nie jest zatem możliwe samodzielne osiągnięcie przez państwa członkowskie celów proponowanego działania – zapewnienia wzajemnego połączenia rejestrów postępowań upadłościowych w całej Unii – natomiast cele te można lepiej osiągnąć poprzez działanie na szczeblu UE.

Jeżeli chodzi o zasadę proporcjonalności, treść i forma proponowanego działania nie wykraczają poza środki niezbędne do osiągnięcia celów Traktatu. Ponadto w ocenie skutków dołączonej do niniejszego wniosku wykazano, że korzyści płynące z każdej proponowanej zmiany przewyższają ich koszty, a zatem że są one proporcjonalne.

3.4. Wpływ na prawa podstawowe

Jak przedstawiono szczegółowo w ocenie skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi oraz zgodnie ze strategią UE na rzecz skutecznego wdrażania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, we wszystkich elementach reformy przestrzega się praw określonych w Karcie praw podstawowych. Zmiany przyczyniają się do poprawy sytuacji osób zaangażowanych w sprawy dotyczące niewypłacalności transgranicznej w zakresie ich prawa własności, wolności działalności gospodarczej oraz prawa do podejmowania pracy, swobody przemieszczania się i pobytu, a także prawa do skutecznego środka ochrony prawnej. W ramach proponowanej zmiany polegającej na utworzeniu publicznie dostępnych elektronicznych rejestrów postępowań upadłościowych przestrzega się prawa do ochrony danych osobowych w sposób odpowiedni do celów, ponieważ ustanowione zostaną środki w celu zapewnienia zgodności z dyrektywą 95/46/WE o ochronie danych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek miałby ograniczony wpływ na budżet Unii. Aplikacja informatyczna mająca połączyć rejestry upadłości została już stworzona, a jej hosting zostanie zapewniony przez portal „e-sprawiedliwość”. Obciążeniem dla budżetu UE w latach 2014-2020 będą jedynie koszty hostingu i utrzymywania aplikacji informatycznej. Łącznie w latach 2014-2020 koszty wyniosłyby 1 500 000 EUR i zostałyby pokryte z koperty finansowej przyszłego programu „Sprawiedliwość”¹².

---

¹² COM(2011)759 final

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹³,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych¹⁴,
a także mając na uwadze co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1346/2000¹⁵ ustanowiono europejskie ramy w zakresie transgranicznych postępowań upadłościowych. W rozporządzeniu określono, które państwo członkowskie jest właściwe do wszczęcia postępowania upadłościowego, ustanowiono wspólne zasady dotyczące prawa właściwego i przewidziano uznawanie i wykonywanie orzeczeń związanych z niewypłacalnością oraz koordynację głównych postępowań upadłościowych z wtórnymi postępowaniami upadłościowymi.
- (2) W sprawozdaniu Komisji dotyczącym stosowania rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 z 12 grudnia 2012 r¹⁶. stwierdza się, że zasadniczo rozporządzenie funkcjonuje dobrze, jednak pożądane jest usprawnienie stosowania niektórych z jego przepisów, aby zwiększyć skuteczność zarządzania transgranicznymi postępowaniami upadłościowymi.
- (3) Zakres rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 należy rozszerzyć o postępowania wspierające ratowanie rentownych pod względem gospodarczym dłużników, tak aby pomóc solidnym przedsiębiorstwom przetrwać na rynku i dać przedsiębiorcom drugą szansę. W szczególności zakres rozporządzenia powinien objąć postępowania, w których przewiduje się restrukturyzację dłużnika na etapie przed upadłością lub w ramach których nie dokonuje się zmiany istniejącego zarządu. Rozporządzenie powinno również obejmować postępowania przewidujące umorzenie

---

¹³ Dz.U. C z , s. .

¹⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁵ Dz.U. L 160 z 30.6.2000, s. 1.

¹⁶ Dz.U. C z , s.

zadłużenia konsumentów i osób samozatrudnionych, które nie spełniają kryteriów obowiązującego instrumentu.

- (4) Należy wyjaśnić zasady dotyczące właściwości do wszczynania postępowań upadłościowych i usprawnić ramy proceduralne w zakresie określania właściwości. Ponadto należy zawrzeć wyraźny przepis dotyczący właściwości do powództw, które bezpośrednio wynikają z postępowań upadłościowych lub są ściśle z nimi powiązane.
- (5) Aby zwiększyć skuteczność postępowań upadłościowych w przypadkach, w których dłużnik posiada oddział w innym państwie członkowskim, należy znieść wymóg, zgodnie z którym postępowanie wtórne musi być postępowaniem likwidacyjnym. Ponadto sąd powinien mieć możliwość odmowy wszczęcia postępowania wtórnego, jeżeli nie jest ono konieczne do ochrony interesów miejscowych wierzycieli. Należy poprawić koordynację postępowania głównego z postępowaniem wtórnym, w szczególności poprzez zobowiązanie zaangażowanych sądów do współpracy.
- (6) Aby poprawić informacje dostępne zaangażowanym wierzycielom i sądom oraz zapobiec wszczynaniu równoległych postępowań upadłościowych, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do ogłaszania odpowiednich orzeczeń w sprawach dotyczących transgranicznej niewypłacalności w publicznie dostępnych rejestrach elektronicznych. Należy ustanowić przepisy przewidujące wzajemne połączenie rejestrów postępowań upadłościowych. Należy wprowadzić standardowe formularze do zgłaszania wierzytelności w celu ułatwienia tego zadania zagranicznym wierzycielom i obniżenia kosztów tłumaczenia.
- (7) Powinny obowiązywać szczegółowe przepisy dotyczące koordynacji postępowań, w które zaangażowani są różni członkowie tej samej grupy przedsiębiorstw. Należy zobowiązać do wzajemnej współpracy i komunikowania się między sobą zarządców oraz sądy uczestniczące w różnych postępowaniach upadłościowych. Ponadto każdy zaangażowany zarządca powinien mieć do dyspozycji narzędzia proceduralne umożliwiające mu zaproponowanie planu ratowania grupy przedsiębiorstw podlegających postępowaniu upadłościowemu oraz w razie potrzeby wniesienie o zawieszenie postępowań upadłościowych dotyczących przedsiębiorstwa innych niż to, do którego został powołany. Definicję terminu „grupa przedsiębiorstw” należy rozumieć jako ograniczoną do kontekstu niewypłacalności i nie powinna mieć ona żadnego wpływu na aspekty dotyczące prawa spółek związane z przynależnością do grupy.
- (8) W celu umożliwienia szybkiego dostosowania rozporządzenia do odpowiednich zmian w prawie krajowym dotyczącym niewypłacalności zgłoszonych przez państwa członkowskie należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zmiany załączników. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, szybkie i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (9) W celu zapewnienia jednakowych warunków wykonania rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 należy przekazać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te należy wykonywać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16

lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹⁷.

- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1346/2000.
- (11) Zmiana przedmiotowego rozporządzenia powinna pozostać bez uszczerbku dla przepisów dotyczących odzyskiwania pomocy państwa od niewypłacalnych przedsiębiorstw zgodnie z wykładnią przedstawioną w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (C-454/09 Komisja przeciwko Włochom – „New Interline”). Jeżeli odzyskanie całej kwoty pomocy państwa nie jest możliwe, ponieważ nakaz odzyskania środków dotyczy przedsiębiorstwa podlegającego postępowaniu upadłościowemu, takie postępowanie zawsze powinno być postępowaniem likwidacyjnym i powinno prowadzić do całkowitego zaprzestania działalności beneficjenta oraz likwidacji jego aktywów.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [Zjednoczone Królestwo i Irlandia zgłosiły zamiar uczestnictwa w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia]/[nie naruszając przepisów art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie są nim związane ani nie ma ono do nich zastosowania].
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i w związku z tym nie jest nim związana ani nie ma ono do niej zastosowania,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1346/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w motywie 2 odniesienie do art. 65 zastępuje się odniesieniem do art. 81;
- 2) w motywach 3, 5, 8, 11, 12, 14 i 21 termin „Wspólnota” zastępuje się terminem „Unia” z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej;
- 3) motyw 4 otrzymuje brzmienie:

„(4) Dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego niezbędne jest unikanie sytuacji, w których strony byłyby skłonne do przenoszenia majątku lub postępowania sądowego z jednego Państwa Członkowskiego do innego w celu uzyskania korzystniejszej sytuacji prawnej ze szkodą dla ogółu wierzycieli (wybór sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy).”;
- 4) motyw 6 otrzymuje brzmienie:

---

¹⁷ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

„(6) Niniejsze rozporządzenie powinno obejmować przepisy dotyczące właściwości do wszczynania postępowań upadłościowych i postępowań bezpośrednio wynikających z postępowań upadłościowych i ściśle z nimi powiązanych. Niniejsze rozporządzenie powinno również zawierać przepisy dotyczące uznawania i wykonywania orzeczeń wydanych w takich postępowaniach oraz przepisy dotyczące prawa właściwego dla postępowań upadłościowych. Ponadto niniejsze rozporządzenie powinno zawierać przepisy dotyczące koordynacji postępowań upadłościowych, które dotyczą tego samego dłużnika lub kilku członków tej samej grupy przedsiębiorstw.”;

5) motyw 7 otrzymuje brzmienie:

„(7) Postępowania upadłościowe, postępowania układowe oraz inne podobne postępowania i powództwa związane z takimi postępowaniami są wyłączone z zakresu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych¹⁸. Postępowania te powinny być objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia. W wykładni niniejszego rozporządzenia należy w miarę możliwości unikać luk regulacyjnych między tymi dwoma instrumentami.”;

6) motyw 9 otrzymuje brzmienie:

„(9) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do postępowań upadłościowych, które spełniają warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, niezależnie od tego czy dłużnik jest osobą fizyczną, czy też osobą prawną albo przedsiębiorcą. W załączniku A przedstawiono wyczerpujący wykaz takich postępowań upadłościowych. Jeżeli dane postępowanie krajowe widnieje w załączniku A, niniejsze rozporządzenie należy stosować bez jakiegokolwiek dalszego badania przez sądy innego Państwa Członkowskiego kwestii, czy spełniono warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia należy wyłączyć postępowania upadłościowe dotyczące zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych w stopniu, w jakim są one objęte (zmienioną) dyrektywą 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych¹⁹, a także przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania. Powyższe przedsiębiorstwa nie powinny być objęte niniejszym rozporządzeniem, jako że podlegają one szczególnym unormowaniom, a krajowe organy nadzoru dysponują szerokimi uprawnieniami interwencyjnymi.”;

7) dodaje się motyw 9a w brzmieniu:

„(9a) Zakres stosowania niniejszego rozporządzenia należy rozciągnąć na postępowania wspierające ratowanie rentownego pod względem gospodarczym dłużnika, tak aby pomóc solidnym przedsiębiorstwom przetrwać na rynku i dać przedsiębiorcom drugą szansę. W szczególności zakres rozporządzenia powinien objąć postępowania, w których przewiduje się restrukturyzację dłużnika na etapie przed upadłością, postępowania, w ramach których nie dokonuje się zmiany istniejącego zarządu, oraz postępowania, w których przewiduje się umorzenie zadłużenia konsumentów i osób

---

¹⁸ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

¹⁹ Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15.

samozatrudnionych. Ponieważ z takimi postępowaniami nie musi wiązać się powołanie zarządcy, należy objąć je niniejszym rozporządzeniem, jeżeli podlegają kontroli lub nadzorowi sądu. W tym kontekście termin „kontrola” powinien obejmować sytuacje, w których sąd interweniuje jedynie w przypadku odwołania się wierzyciela lub zainteresowanej strony.”;

8) motyw 10 otrzymuje brzmienie:

„(10) Postępowania upadłościowe nie wymagają konieczności interwencji organu sądowego, toteż wyrażenie „sąd” w niniejszym rozporządzeniu powinno być rozumiane szeroko i obejmować każdą osobę lub organ uprawnione przez prawo krajowe do wszczęcia postępowania upadłościowego. Aby niniejsze rozporządzenie miało zastosowanie do danego postępowania (obejmującego działania prawne i formalności określone prawem), postępowanie to musi nie tylko być zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia, ale również być oficjalnie uznawane i prawnie skuteczne w Państwie Członkowskim, w którym zostało wszczęte.”;

9) dodaje się nowy motyw 12a w brzmieniu:

„(12a) Przed wszczęciem postępowania upadłościowego sąd właściwy powinien zbadać z urzędu kwestię, czy główny ośrodek podstawowej działalności lub oddział dłużnika faktycznie znajduje się w jego jurysdykcji. Jeżeli okoliczności sprawy budzą wątpliwości co do właściwości danego sądu, sąd ten powinien zobowiązać dłużnika do przedstawienia dodatkowych dowodów na poparcie jego twierdzenia i w stosownych przypadkach umożliwić wierzycielom dłużnika przedstawienie ich opinii w kwestii jurysdykcji. Ponadto wierzyciele powinni posiadać skuteczny środek prawny wobec orzeczenia o wszczęciu postępowania upadłościowego.”;

10) skreśla się motyw 13;

11) dodaje się motywy 13a i 13b w brzmieniu:

„(13a) Należy domniemywać, że „głównym ośrodkiem podstawowej działalności” przedsiębiorstwa lub innej osoby prawnej jest miejsce ich siedziby. Obalenie tego domniemania powinno być możliwe, jeżeli miejsce głównego zarządzania przedsiębiorstwem znajduje się w innym Państwie Członkowskim niż jego siedziba i jeżeli w wyniku całościowej oceny wszystkich istotnych okoliczności ustalą się, w sposób możliwy do sprawdzenia dla osób trzecich, że faktyczny główny ośrodek zarządzania i kontroli tego przedsiębiorstwa oraz zarządzania jego działalnością znajduje się w tym innym Państwie Członkowskim. Jednakże obalenie tego domniemania nie powinno być możliwe, jeżeli organy zarządzające i nadzorcze przedsiębiorstwa znajdują się w miejscu jego siedziby i w tym też miejscu są podejmowane – co jest weryfikowalne dla osób trzecich – decyzje dotyczące zarządzania tym przedsiębiorstwem.

(13b) Sądy danego Państwa Członkowskiego wszczynające postępowania upadłościowe powinny być również właściwe w przypadku powództw bezpośrednio wynikających z postępowań upadłościowych i ściśle z nimi powiązanych, takich jak powództwa przeciwko czynnościom podjętym wobec majątku dłużnika. Gdy tego rodzaju

powództwo wiąże się z innym powództwem na podstawie ogólnego prawa cywilnego lub handlowego, zarządca powinien mieć możliwość wytoczenia obu powództw w sądach miejsca zamieszkania pozwanego, jeżeli uzna wytoczenie powództwa na tym forum za skuteczniejsze rozwiązanie. Taka sytuacja może mieć miejsce na przykład, jeżeli zarządca chce połączyć powództwo w zakresie odpowiedzialności dyrektora na podstawie prawa upadłościowego z powództwem na podstawie prawa spółek lub ogólnego prawa deliktów.”;

12) dodaje się motywy 19a i 19b w brzmieniu:

„(19a) Postępowanie wtórne może również utrudnić skuteczne zarządzanie masą. Sąd wszczynający postępowanie wtórne powinien zatem mieć możliwość – na wniosek zarządcy – odroczenia lub odmowy wszczęcia tego postępowania, jeżeli postępowanie to nie jest konieczne do ochrony interesów miejscowych wierzycieli. Powinno to mieć zastosowanie szczególnie, jeżeli zarządca zgodzi się poprzez zobowiązanie mające skutek wiążący w stosunku do masy traktować miejscowych wierzycieli tak, jakby postępowanie wtórne zostało wszczęte, oraz stosować zasady kolejności spłacania z Państwa Członkowskiego, w którym wniesiono o wszczęcie postępowania wtórnego, przy podziale masy znajdującej się w tym Państwie Członkowskim. W niniejszym rozporządzeniu powierza się zarządcy możliwość podejmowania takich zobowiązań.

(19b) W celu zapewnienia skutecznej ochrony lokalnych interesów zarządca postępowania głównego nie powinien mieć możliwości likwidacji ani przeniesienia masy znajdującej się w Państwie Członkowskim, w którym popełniając nadużycie zlokalizowano oddział, szczególnie aby uniemożliwić skuteczne zaspokojenie takich interesów, jeżeli następnie zostałyby wszczęte postępowanie wtórne.”;

13) motyw 20 otrzymuje brzmienie:

„(20) Główne i wtórne postępowanie upadłościowe mogą przyczynić się do efektywnej likwidacji całej masy tylko wówczas, jeżeli skoordynowane będą wszystkie prowadzone równoległe postępowania. Zasadniczym warunkiem jest tutaj ścisła współpraca poszczególnych zaangażowanych zarządców i sądów, w szczególności poprzez wystarczającą wymianę informacji. W celu zapewnienia dominującej roli postępowania głównego zarządca w takim postępowaniu powinien posiadać szereg możliwości wpływania na toczące się w tym samym czasie wtórne postępowanie upadłościowe. W szczególności zarządca powinien móc zaproponować plan restrukturyzacji lub układ bądź wystąpić o wstrzymanie likwidacji masy we wtórnym postępowaniu upadłościowym. W ramach współpracy zarządcy i sądy powinni uwzględniać najlepsze praktyki w zakresie współpracy w sprawach dotyczących transgranicznej niewypłacalności określonych w zasadach i wytycznych dotyczących komunikacji i współpracy przyjęte przez organizacje europejskie i międzynarodowe działające w obszarze prawa dotyczącego niewypłacalności.”;

14) dodaje się motywy 20a i 20b w brzmieniu:

„(20a) W niniejszym rozporządzeniu należy zapewnić skuteczne zarządzanie postępowaniami upadłościowymi dotyczącymi poszczególnych przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy przedsiębiorstw. Jeżeli wszczęto postępowania upadłościowe w odniesieniu do

kilku przedsiębiorstw należących do tej samej grupy, postępowania te powinny być odpowiednio koordynowane. Do poszczególnych zaangażowanych zarządców i sądów powinien zatem mieć zastosowanie ten sam obowiązek współpracy i komunikowania się między sobą, który dotyczy zaangażowanych zarządców i sądów w postępowaniu głównym i wtórnym dotyczącym tego samego dłużnika. Ponadto zarządca powołany w postępowaniu dotyczącym członka grupy przedsiębiorstw powinien mieć status umożliwiający mu zaproponowanie planu ratunkowego w postępowaniu dotyczącym innego członka tej samej grupy w stopniu, w jakim takie narzędzie jest dostępne na mocy krajowego prawa upadłościowego.

(20b) Wprowadzenie przepisów dotyczących niewypłacalności grup przedsiębiorstw nie powinno ograniczać możliwości wszczynania przez sąd postępowań upadłościowych w odniesieniu do kilku przedsiębiorstw należących do tej samej grupy w jednej jurysdykcji, jeżeli sąd uzna, że główny ośrodek podstawowej działalności tych przedsiębiorstw znajduje się w jednym Państwie Członkowskim. W takich sytuacjach sąd powinien również mieć możliwość powołania, w stosownych przypadkach, tego samego zarządcy we wszystkich danych postępowaniach.”;

15) dodaje się nowy motyw 21a w brzmieniu:

„(21a) Ważne jest, aby wierzyciele mający miejsce zwykłego pobytu, miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii byli informowani o wszczęciu postępowania upadłościowego dotyczącego masy ich dłużnika. W celu zapewnienia sprawnego przekazywania informacji wierzycielom rozporządzenie nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych²⁰ nie powinno mieć zastosowania w sytuacjach, w których w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o obowiązku informowania wierzycieli. Stosowanie standardowych formularzy dostępnych we wszystkich językach urzędowych Unii powinno ułatwić wierzycielom zgłaszanie wierzytelności w postępowaniach wszczętych w innym Państwie Członkowskim.”;

16) motyw 29 otrzymuje brzmienie:

„(29) Z uwagi na względy o charakterze gospodarczym na wniosek zarządcy zasadnicza treść orzeczenia o wszczęciu postępowania powinna zostać ogłoszona w innym Państwie Członkowskim. Jeżeli w danym Państwie Członkowskim istnieje oddział dłużnika, tego rodzaju ogłoszenie powinno być obowiązkowe do momentu ustanowienia systemu zapewniającego wzajemne połączenie rejestrów postępowań upadłościowych. W żadnym z powyższych przypadków ogłoszenie nie powinno jednak być warunkiem wstępnym dla uznania zagranicznego postępowania.”;

17) dodaje się motyw 29a w brzmieniu:

„(29a) Aby poprawić informowanie zaangażowanych wierzycieli i sądów oraz zapobiec wszczynaniu równoległych postępowań upadłościowych, Państwa Członkowskie powinny być zobowiązane do ogłaszania odpowiednich informacji w sprawach

---

²⁰ Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79.

dotyczących transgranicznej niewypłacalności w publicznie dostępnych rejestrach elektronicznych. W celu ułatwienia dostępu do takich informacji dla wierzycieli i sądów mających miejsce zamieszkania lub znajdujących się w innym Państwie Członkowskim w niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć integrację rejestrów postępowań upadłościowych.”;

18) motyw 31 otrzymuje brzmienie:

„(31) Niniejsze rozporządzenie powinno zawierać załączniki, w których określa się w szczególności krajowe postępowania upadłościowe objęte niniejszym rozporządzeniem. W celu umożliwienia szybkiego dostosowania rozporządzenia do odpowiednich zmian w krajowym prawie upadłościowym Państw Członkowskich należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia zmian w załącznikach w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przed przyjęciem aktu delegowanego zmieniającego wykaz krajowych postępowań zamieszczony w załącznikach Komisja powinna sprawdzić, czy zgłoszone postępowanie spełnia kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, szybkie i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

19) dodaje się motywy 31a, 31b i 31c w brzmieniu:

„(31a) W celu zapewnienia jednakowych warunków wykonania rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 należy przekazać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te należy wykonywać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję²¹.

(31b) W niniejszym rozporządzeniu przestrzega się praw podstawowych i zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności celem niniejszego rozporządzenia jest promowanie stosowania art. 8, 17 i 47 dotyczących, odpowiednio, ochrony danych osobowych, prawa własności i prawa do skutecznego środka prawnego oraz dostępu do bezstronnego sądu.

(31c) Do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych²² i rozporządzenie 45/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych²³.”;

20) w motywach 32 i 33 słowa „Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską” zastępuje się słowami „Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej” z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej;

²¹ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

²² Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

²³ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

21) art. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 1
Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do zbiorowych postępowań sądowych lub administracyjnych, w tym do postępowań przejściowych, które opierają się na prawie dotyczącym niewypłacalności lub dostosowania długu, i w których do celów ratowania, dostosowania długu, reorganizacji lub likwidacji,
  - a) całkowicie lub częściowo zajęto majątek dłużnika i powołano zarządcę, lub
  - b) majątek i działalność gospodarcza dłużnika podlegają kontroli lub nadzorowi sądu.Postępowania, o których mowa w niniejszym ustępie, wymienia się w załączniku A.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do postępowań upadłościowych dotyczących
  - a) zakładów ubezpieczeń,
  - b) instytucji kredytowych,
  - c) przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie, w jakim są one objęte zmienioną dyrektywą 2001/24/WE, oraz
  - d) przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania.

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „postępowanie upadłościowe” oznacza postępowanie wymienione w załączniku A;
- b) „zarządca” oznacza
  - (i) każdą osobę lub organ, której/którego zadaniem jest zarządzanie aktywami, które zajęto dłużnikowi, lub ich likwidacja, bądź nadzór nad zarządzaniem jego działalnością gospodarczą. Wykaz takich osób i organów znajduje się w załączniku C;
  - (ii) w przypadku, który nie obejmuje powołania zarządcy ani przekazania mu uprawnień dłużnika, dłużnika będącego w posiadaniu majątku.
- c) „sąd” we wszystkich artykułach z wyjątkiem art. 3b ust. 2 oznacza organ sądowy lub każdy inny właściwy organ Państwa Członkowskiego uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego, do potwierdzenia takiego wszczęcia lub do wydawania orzeczeń w toku tego postępowania;

- d) „orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego” obejmuje
- (i) orzeczenie jakiegokolwiek sądu o wszczęciu postępowania upadłościowego lub o potwierdzeniu wszczęcia takiego postępowania, oraz
  - (ii) orzeczenie sądu, w którym powołuje się tymczasowego zarządcę.
- e) „chwila wszczęcia postępowania” oznacza chwilę, z którą orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego staje się skuteczne, niezależnie od tego, czy orzeczenie jest ostateczne;
- f) „Państwo Członkowskie, w którym znajduje się przedmiot majątkowy” oznacza:
- (i) w przypadku rzeczowych aktywów trwałych Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajduje się majątek,
  - (ii) w przypadku majątku oraz praw, w odniesieniu do których własność lub tytuł prawny wpisywany jest do publicznego rejestru, Państwo Członkowskie, którego kompetencjom podlega prowadzenie tego rejestru,
  - (iii) w przypadku akcji imiennych w przedsiębiorstwach Państwo Członkowskie, na którego terytorium ma swoją siedzibę przedsiębiorstwo, które wyemitowało akcje,
  - (iv) w przypadku instrumentów finansowych, do których tytuł prawny jest potwierdzony wpisem w rejestrze lub na rachunku utrzymywanym przez pośrednika lub w jego imieniu („zdematerializowany papier wartościowy”), Państwo Członkowskie, w jakim utrzymywany jest rejestr, w którym dokonano tych wpisów, lub rachunek, na który dokonano tych wpisów,
  - (v) w przypadku środków pieniężnych na rachunkach w instytucji kredytowej Państwo Członkowskie wskazane w numerze IBAN danego rachunku,
  - (vi) w przypadku wierzytelności względem osób trzecich innych niż te związane z majątkiem, o którym mowa w ppkt (v), Państwo Członkowskie, na którego terytorium osoba trzecia zobowiązana do ich zaspokojenia ma główny ośrodek swojej podstawowej działalności w rozumieniu art. 3 ust. 1;
- g) „oddział” oznacza każde miejsce wykonywania działalności, w którym dłużnik wykonuje działalność gospodarczą niemającą charakteru tymczasowego, przy wykorzystaniu zasobów ludzkich i majątkowych;
- h) „miejscowi wierzyciele” oznaczają wierzycieli, których wierzytelności względem dłużnika wyniknęły z działalności oddziału znajdującego się w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika;
- i) „grupa przedsiębiorstw” oznacza szereg przedsiębiorstw, na które składają się spółka dominująca i spółki zależne;
- j) „spółka dominująca” oznacza spółkę, która

- (i) posiada większość praw głosu udziałowców lub członków w innej spółce („spółce zależnej”); lub
- (ii) jest udziałowcem lub członkiem spółki zależnej i posiada prawo do
  - (aa) mianowania lub usuwania większości członków organów administracyjnych, zarządzających lub nadzorczych tej jednostki zależnej; lub
  - (bb) wywierania dominującego wpływu na spółkę zależną na podstawie umowy zawartej z tą spółką zależną lub postanowienia zawartego w statucie tej spółki.”;

22) art. 3 ust. 1 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Sądy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, są właściwe do wszczęcia postępowania upadłościowego („postępowanie główne”). Głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest miejsce, w którym dłużnik regularnie zarządza swoją działalnością gospodarczą oraz które jest możliwe do zweryfikowania dla osób trzecich.

W przypadku spółek i osób prawnych domniemywa się, że głównym ośrodkiem ich podstawowej działalności jest miejsce siedziby, chyba że zostanie przeprowadzony dowód na przeciwieństwo.

W przypadku osoby fizycznej prowadzącej niezależną działalność gospodarczą lub zawodową głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest główne miejsce prowadzenia działalności tej osoby fizycznej; w przypadku każdej innej osoby fizycznej głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest miejsce zwykłego pobytu danej osoby fizycznej.

3. W przypadku wszczęcia postępowania upadłościowego zgodnie z ust. 1 każde postępowanie wszczęte później zgodnie z ust. 2 stanowi postępowanie wtórne. W takim przypadku stosownym momentem na ocenę, czy dłużnik posiada oddział na terytorium innego Państwa Członkowskiego, jest data wszczęcia postępowania głównego.”;

23) dodaje się art. 3a i 3b w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Jurysdykcja w przypadku powództw powiązanych

1. Sądy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego wszczęto postępowanie upadłościowe zgodnie z art. 3, są właściwe w zakresie każdego powództwa, które bezpośrednio wynika z takiego postępowania upadłościowego i które jest ściśle z nim związane.
2. Jeżeli powództwo, o którym mowa w ust. 1, wiąże się z powództwem w sprawach cywilnych i handlowych toczącym się przeciwko temu samemu pozwanemu, zarządca może wytoczyć oba powództwa w sądach Państwa Członkowskiego, na terytorium którego pozwany ma miejsce zamieszkania, lub jeżeli powództwo jest wytoczone przeciwko kilku pozwany, w sądach Państwa Członkowskiego, na terytorium którego którykolwiek z nich ma miejsce zamieszkania, pod warunkiem że dany sąd jest właściwy na podstawie przepisów rozporządzenia (WE) nr 44/2001.

3. Do celów niniejszego artykułu powództwa uznaje się za powiązane, jeżeli związek między nimi jest tak ścisły, że wskazane jest ich łączne wysłuchanie i rozstrzygnięcie, aby uniknąć ryzyka wydania orzeczeń nie do pogodzenia wynikających z prowadzenia odrębnych postępowań.

Artykuł 3b

Badanie dotyczące jurysdykcji; prawo do odwołania

1. Sąd, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego, bada z urzędu kwestię, czy jest właściwy na podstawie art. 3. W orzeczeniu o wszczęciu postępowania upadłościowego określa się podstawy, na jakich ustalono właściwość danego sądu, oraz w szczególności, czy właściwość ustalono na podstawie art. 3 ust. 1 czy art. 3 ust. 2.
  2. Jeżeli postępowanie upadłościowe zostaje wszczęte zgodnie z prawem krajowym bez orzeczenia sądu, zarządca powołany w takim postępowaniu bada kwestię, czy Państwo Członkowskie, w którym toczy się postępowanie, jest właściwe na podstawie art. 3. Jeżeli taka sytuacja ma miejsce, zarządca określa podstawy, na jakich ustalono właściwość, oraz w szczególności, czy właściwość ustalono na podstawie art. 3 ust. 1 lub art. 3 ust. 2.
  3. Każdy wierzyciel lub każda zainteresowana strona, których miejsce zwykłego pobytu, miejsce zamieszkania lub siedziba znajduje się w innym Państwie Członkowskim niż państwo wszczęcia postępowania, ma prawo do zaskarżenia orzeczenia o wszczęciu postępowania głównego. Sąd wszczynający postępowanie główne lub zarządca w odpowiednim czasie powiadamiają takich wierzycieli, o ile są znani, o orzeczeniu, aby mieli oni możliwość jego zaskarżenia.”;
- 24) art. 4 ust. 2 lit. m) otrzymuje brzmienie:
- „m) zasady dotyczące nieważności, zaskarżania lub względnej bezskuteczności czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla ogółu wierzycieli.”;
- 25) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Artykuł 6a

Klauzule nettingu

Klauzule nettingu są regulowane wyłącznie przepisami umów regulujących tego rodzaju klauzule.”;

- 26) dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Wymogi w zakresie zgody na mocy prawa miejscowego

Jeżeli w prawie Państwa Członkowskiego regulującym skutki postępowania upadłościowego wobec umów, o których mowa w art. 8 i 10, przewiduje się, że umowa może zostać rozwiązana lub zmieniona wyłącznie za zgodą sądu wszczynającego postępowanie upadłościowe, jednak w danym Państwie Członkowskim nie wszczęto żadnego postępowania

upadłościowego, sąd wszczynający postępowanie upadłościowe jest uprawniony do wydania zgody na rozwiązanie lub zmianę tych umów.”;

27) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Wpływ postępowania upadłościowego na toczące się postępowania lub procedury arbitrażowe

Wpływ postępowania upadłościowego na toczące się postępowanie lub przeprowadzaną procedurę arbitrażową w odniesieniu do przedmiotu albo prawa wchodzącego w skład masy, którą zajęto dłużnikowi, podlega wyłącznie prawu Państwa Członkowskiego, w którym toczy się postępowanie, lub w którym przeprowadzana jest procedura arbitrażowa.”;

28) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Zarządca powołany przez sąd właściwy zgodnie z art. 3 ust. 1 może wykonywać na terytorium innego Państwa Członkowskiego wszystkie uprawnienia przysługujące mu na podstawie prawa państwa wszczęcia postępowania, o ile w tym innym Państwie Członkowskim nie zostanie wszczęte żadne inne postępowanie upadłościowe lub wskutek wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego nie zostanie zastosowany przeciwny temu środek zabezpieczający. Z zastrzeżeniem art. 5 i 7 może on w szczególności usuwać przedmioty wchodzące w skład masy z terytorium Państwa Członkowskiego, na którym przedmioty te się znajdują. Może on również podjąć zobowiązanie, zgodnie z którym prawa w zakresie podziału i pierwszeństwa, które przysługiwałyby miejscowym wierzycielom, jeżeli wszczęto by postępowanie wtórne, będą przestrzegane w postępowaniu głównym. Tego rodzaju zobowiązanie podlega wymogom w zakresie formy, jeżeli takie wymogi istnieją, państwa wszczęcia postępowania głównego oraz jest wykonalne i wiążące w odniesieniu do majątku.”;

b) ust. 3 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienia te nie mogą obejmować zastosowania środków przymusu, chyba że z nakazu sądu, ani prawa do rozstrzygania sporów prawnych lub innych sporów”;

29) dodaje się art. 20a, 20b, 20c i 20d w brzmieniu:

„Artykuł 20a

Ustanowienie rejestrów postępowań upadłościowych

Państwa Członkowskie ustanawiają i utrzymują na swoim terytorium co najmniej jeden rejestr, w którym nieodpłatnie publicznie udostępnia się przez internet następujące informacje („rejestry postępowań upadłościowych”):

a) datę wszczęcia postępowania upadłościowego;

b) sąd wszczynający postępowanie upadłościowe i numer referencyjny sprawy, jeżeli taki istnieje;

- c) rodzaj wszczętego postępowania upadłościowego;
- d) nazwę/imię i nazwisko i adres dłużnika;
- e) nazwę/imię i nazwisko oraz adres zarządcy powołanego w postępowaniu, jeżeli został on powołany;
- f) termin zgłaszania wierzytelności;
- g) orzeczenie o wszczęciu postępowania upadłościowego;
- h) orzeczenie, w którym powołuje się zarządcę, jeżeli jest ono inne niż orzeczenie, o którym mowa w lit. g) niniejszego ustępu;
- i) datę ukończenia postępowania głównego.

Artykuł 20b

Wzajemne połączenie rejestrów postępowań upadłościowych

1. Komisja ustanawia zdecentralizowany system służący wzajemnemu połączeniu rejestrów postępowań upadłościowych w drodze aktu wykonawczego. Na system ten będą składać się rejestry postępowań upadłościowych i europejski portal „e-Sprawiedliwość”, który będzie pełnił rolę centralnego elektronicznego punktu publicznego dostępu do informacji znajdujących się w systemie. System będzie wyposażony w usługę wyszukiwania we wszystkich językach urzędowych Unii w celu udostępnienia informacji, o których mowa w art. 20a.
2. W drodze aktu wykonawczego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 45b ust. 3, Komisja przyjmuje co następuje do dnia.....[36 months after the entry into force of the Regulation]:
  - specyfikację techniczną, w której określa się metody komunikacji i wymiany informacji drogą elektroniczną w oparciu o ustanowioną specyfikację interfejsu dla systemu integracji rejestrów postępowań upadłościowych;
  - środki techniczne zapewniające minimalne normy bezpieczeństwa technologii informacyjnych w zakresie komunikacji i rozpowszechniania informacji w ramach systemu wzajemnego połączenia rejestrów postępowań upadłościowych;
  - minimalne kryteria w odniesieniu do usługi wyszukiwania za pośrednictwem europejskiego portalu „e-Sprawiedliwość” na podstawie informacji określonych w art. 20a;
  - minimalne kryteria w zakresie przedstawiania wyników takiego wyszukiwania na podstawie informacji określonych w art. 20a;
  - tryby i warunki techniczne dostępności usług świadczonych za pośrednictwem systemu wzajemnego połączenia; oraz

- glosariusz zawierający podstawowe wyjaśnienie krajowych postępowań upadłościowych wymienionych w załączniku A.

Artykuł 20c

Koszty ustanowienia i wzajemnego połączenia rejestrów postępowań upadłościowych

1. Ustanowienie i przyszły rozwój systemu wzajemnego połączenia rejestrów postępowań upadłościowych finansuje się z ogólnego budżetu Unii.
2. Każde Państwo Członkowskie ponosi koszt dostosowania swoich krajowych rejestrów postępowań upadłościowych tak, aby były one interoperacyjne z europejskim portalem „e-Sprawiedliwość”, a także koszty zarządzania, funkcjonowania i utrzymania takiego rejestru.

Artykuł 20d

Rejestracja postępowań upadłościowych

Jeżeli w odniesieniu do przedsiębiorstwa lub osoby prawnej bądź osoby fizycznej prowadzącej niezależną działalność gospodarczą lub zawodową zostaje wszczęte postępowanie główne lub wtórne, sąd wszczynający postępowanie upadłościowe dopilnowuje, aby informacje, o których mowa w art. 20a, zostały niezwłocznie opublikowane w rejestrze postępowań upadłościowych państwa wszczęcia.”;

- 30) art. 21 i 22 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 21

Publikacja w innym Państwie Członkowskim

1. Do czasu utworzenia systemu wzajemnego połączenia rejestrów postępowań upadłościowych, o którym mowa w art. 20b, zarządca wnosi o ogłoszenie w każdym innym Państwie Członkowskim, w którym znajduje się oddział dłużnika, treści orzeczenia o wszczęciu postępowania oraz, w stosownych przypadkach, orzeczenia o powołaniu zarządcy, zgodnie z procedurą danego państwa w zakresie publikacji. W obwieszczeniu podaje się osobę powołanego zarządcy oraz czy zastosowana właściwość sądu wynika z art. 3 ust. 1 lub art. 3 ust. 2.
2. Zarządca może wnieść o ogłoszenie w każdym innym Państwie Członkowskim, w którym znajdują się majątek lub wierzyciele dłużnika, informacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą przewidzianą w tym państwie.”;

- 31) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Wpis do rejestrów publicznych innego Państwa Członkowskiego

Do czasu utworzenia systemu wzajemnego połączenia rejestrów postępowań upadłościowych, o którym mowa w art. 20b, zarządca wnosi o wpisanie orzeczeń, o których mowa w art. 21, do rejestru nieruchomości, rejestru handlowego lub jakiegokolwiek innego rejestru publicznego każdego innego

Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się oddział dłużnika wpisany do rejestru publicznego tego Państwa Członkowskiego. Zarządca może wnieść o taką publikację w każdym innym Państwie Członkowskim.”;

32) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

Uznanie i wykonalność innych orzeczeń

1. Orzeczenia dotyczące prowadzenia i ukończenia postępowania upadłościowego wydane przez sąd, którego orzeczenie o wszczęciu postępowania podlega uznaniu na podstawie art. 16, jak również zatwierdzony przez taki sąd układ również podlegają uznaniu bez żadnych dalszych formalności. Orzeczenia te podlegają wykonaniu na podstawie art. 32–56, z wyłączeniem art. 34 ust. 2, rozporządzenia (WE) nr 44/2001.

Przepisy akapitu pierwszego dotyczą również orzeczeń wynikających bezpośrednio z postępowań upadłościowego i blisko z nim związanych, nawet jeżeli orzeczenia te zostały wydane przez inny sąd.

Przepisy akapitu pierwszego dotyczą również orzeczeń w sprawie zastosowania środków zabezpieczających, wydawanych po zgłoszeniu wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego lub w związku z takim postępowaniem.

2. Uznanie i wykonalność innych orzeczeń niż wymienione w ust. 1 podlega rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli rozporządzenie to znajduje zastosowanie.”;

33) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Wszczęcie postępowania

W przypadku wszczęcia przez sąd Państwa Członkowskiego postępowania głównego i uznania go w innym Państwie Członkowskim sąd tego innego Państwa Członkowskiego, właściwy zgodnie z art. 3 ust. 2, może wszcząć wtórne postępowanie upadłościowe zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym rozdziale. Skutki postępowania wtórnego ograniczają się do majątku dłużnika znajdującego się na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym wszczęto takie postępowanie.”;

34) dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Artykuł 29a

Orzeczenie o wszczęciu postępowania wtórnego

1. Sąd, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego, niezwłocznie powiadamia zarządcę w postępowaniu głównym oraz umożliwia mu bycie wysłuchanym na jego wniosek.

2. Na wniosek zarządcy w postępowaniu głównym sąd, o którym mowa w ust. 1, odracza wydanie orzeczenia o wszczęciu postępowania wtórnego lub odmawia wszczęcia takiego postępowania, jeżeli wszczęcie takiego postępowania nie jest konieczne dla ochrony interesów miejscowych wierzycieli, w szczególności jeżeli zarządca w postępowaniu głównym podjął zobowiązanie, o którym mowa w art. 18 ust. 1, i przestrzega warunków tego zobowiązania.
  3. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie wszczęcia postępowania wtórnego sąd, o którym mowa w ust. 1, wszczyna taki rodzaj postępowanie na mocy prawa krajowego, który jest najodpowiedniejszy, biorąc pod uwagę interesy miejscowych wierzycieli, niezależnie od kwestii, czy spełnione zostały jakiekolwiek warunki dotyczące wypłacalności dłużnika.
  4. Zarządca w postępowaniu głównym zostaje powiadomiony o orzeczeniu o wszczęciu postępowania wtórnego oraz ma prawo do zakwestionowania tego orzeczenia.”;
- 35) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31

Współpraca i przekazywanie informacji między zarządcami

1. Zarządca w postępowaniu głównym i zarządcy w postępowaniach wtórnych współpracują ze sobą w stopniu, w jakim taka współpraca nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do każdego z tych postępowań. Tego rodzaju współpraca może przebiegać w formie umów lub protokołów.
  2. W szczególności zarządcy:
    - a) niezwłocznie przekazują sobie wszelkie informacje mogące mieć znaczenie dla innego postępowania, w szczególności o wszelkich postępach pod względem zgłaszania i sprawdzania wiarygodności, jak również o wszystkich środkach mających na celu ratowanie lub restrukturyzację dłużnika lub ukończenie postępowania upadłościowego, pod warunkiem że dokona się odpowiednich ustaleń w celu ochrony informacji poufnych;
    - b) analizują możliwość restrukturyzacji dłużnika oraz, w przypadku zaistnienia takiej możliwości, koordynują opracowanie i wdrożenie planu restrukturyzacji;
    - c) koordynują zarządzanie likwidacją lub wykorzystaniem majątku i działalności gospodarczej dłużnika; zarządca w postępowaniu wtórnym zapewnia likwidatorowi w postępowaniu głównym, z odpowiednim wyprzedzeniem, możliwość przedstawiania wniosków dotyczących likwidacji lub wykorzystania majątku objętego postępowaniem wtórnym.”;
- 36) dodaje się art. 31a i 31b w brzmieniu:

„Artykuł 31a

Współpraca i przekazywanie informacji między sądami

1. W celu ułatwienia koordynacji głównego postępowania upadłościowego z wtórnym postępowaniem upadłościowym dotyczącym tego samego dłużnika sąd, do którego złożono wnioski o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego lub który wszczął takie postępowanie, współpracuje z każdym innym sądem, przed którym toczy się postępowanie upadłościowe lub który wszczął takie postępowanie, w zakresie, w jakim współpraca ta nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do poszczególnych postępowań. W tym celu sądy mogą w stosownych przypadkach wyznaczyć osobę lub organ wykonujące ich instrukcje.
2. Sądy, o których mowa w ust. 1, mogą komunikować się ze sobą bezpośrednio lub zwracać się bezpośrednio do siebie o udzielenie informacji lub o pomoc, pod warunkiem że tego rodzaju wymiana informacji jest nieodpłatna oraz że w jej ramach przestrzega się praw procesowych każdej ze stron postępowania i poufności informacji.
3. Współpracę można prowadzić w każdy odpowiedni sposób, w tym poprzez
  - a) przekazywanie informacji w każdy sposób, który sąd uzna za odpowiedni;
  - b) koordynację zarządzania majątkiem i działalnością gospodarczą dłużnika oraz nadzoru nad nimi;
  - c) koordynację prowadzenia rozpraw,
  - d) koordynację w zakresie zatwierdzania protokołów.

Artykuł 31b

Współpraca i przekazywanie informacji między zarządcami a sądami

1. W celu ułatwienia koordynacji głównego postępowania upadłościowego z wtórnym postępowaniem upadłościowym wszczętych w odniesieniu do tego samego dłużnika
  - a) zarządca w postępowaniu głównym współpracuje i komunikuje się z każdym sądem, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania wtórnego lub który wszczął takie postępowanie, oraz
  - b) zarządca we wtórnym lub ubocznym postępowaniu upadłościowym współpracuje i komunikuje się z sądem, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania głównego lub który wszczął takie postępowanie,
2. Współpracę, o której mowa w ust. 1, prowadzi się w każdy odpowiedni sposób, w tym sposoby, o których mowa w art. 31a ust. 3, w zakresie, w jakim nie są one sprzeczne z przepisami mającymi zastosowanie do poszczególnych postępowań.”;
- 37) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wstrzymanie postępowania”;

- b) w ust. 1 i 2 słowo „likwidacja” zastępuje się słowem „postępowanie” z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej;
- 38) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 34

Ukończenie głównego lub wtórnego postępowania upadłościowego

- 1. Ukończenie postępowania głównego nie uniemożliwia kontynuacji postępowań wtórnych, które w tym czasie nadal są w toku.
- 2. Jeżeli postępowanie wtórne dotyczące osoby prawnej zostało wszczęte w Państwie Członkowskim siedziby danej osoby prawnej, a z ukończeniem tego postępowania wiąże się rozwiązanie tej osoby prawnej, tego rodzaju rozwiązanie nie uniemożliwia kontynuacji postępowania głównego, które zostało wszczęte w innym Państwie Członkowskim.”;
- 39) [Nie dotyczy polskiej wersji językowej];
- 40) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 37

Przekształcenie wcześniejszego postępowania

Zarządca w postępowaniu głównym może zwrócić się do sądu Państwa Członkowskiego, w którym wszczęto postępowanie wtórne, z wnioskiem o nakazanie przekształcenia postępowania wtórnego w innego rodzaju postępowanie upadłościowe dostępne w prawie tego Państwa Członkowskiego.”;

- 41) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 39

Prawo zgłoszenia wierzytelności

Każdy wierzyciel, którego miejsce zwykłego pobytu, miejsce zamieszkania lub siedziba znajdują się w innym Państwie Członkowskim niż państwo wszczęcia postępowania, włącznie z organami podatkowymi i instytucjami ubezpieczenia społecznego Państw Członkowskich („wierzyciel zagraniczny”), ma prawo zgłosić swoje wierzytelności w postępowaniu upadłościowym za pomocą każdego środka komunikacji, w tym środków komunikacji elektronicznej, dozwolonego w prawie państwa wszczęcia. Ze zgłaszaniem wierzytelności nie wiąże się obowiązek zastępstwa przez adwokata ani przez innego prawnika.”;

- 42) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) w ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Zawiadomienie zawiera również kopię standardowego formularza służącego do zgłaszania wierzytelności, o którym mowa w art. 41, lub łącznie do publikacji tego formularza w internecie.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Informacji, o których mowa w niniejszym artykule, udziela się przy zastosowaniu standardowego formularza informacyjnego utworzonego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 45b ust. 4, i opublikowanego na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” do dnia....[24 months after the entry into force of the Regulation]. Tytuł formularza brzmi „Zawiadomienie o postępowaniu upadłościowym” we wszystkich językach urzędowych Unii. Przekazywane zawiadomienie jest sporządzone w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa wszczęcia postępowania bądź w innym języku, który dane państwo wskazało jako akceptowalne przez nie zgodnie z art. 41 ust. 3, jeżeli można założyć, że dany język jest łatwiejszy do zrozumienia dla zagranicznych wierzycieli.”;

43) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 41

Procedura zgłaszania wierzytelności

1. Każdy znany wierzyciel zagraniczny zgłasza swoją wierzytelność, korzystając ze standardowego formularza służącego do zgłaszania wierzytelności utworzonego zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 45b ust. 4, i opublikowanego na europejskim portalu „e-Sprawiedliwość” do dnia [24 months after the entry into force of the Regulation]. Tytuł formularza brzmi „Zgłoszenie wierzytelności” we wszystkich językach urzędowych Unii.
2. W standardowym formularzu służącym do zgłaszania wierzytelności wierzyciel, o którym mowa w ust. 1, wskazuje
  - a) swoje imię i nazwisko oraz swój adres,
  - b) rodzaj wierzytelności,
  - c) wysokość i datę powstania wierzytelności,
  - d) czy powołuje się na jakikolwiek status wierzyciela uprzywilejowanego,
  - e) czy powołuje się na zabezpieczenie rzeczowe lub zastrzeżenie własności, wskazując mienie stanowiące przedmiot zabezpieczenia, na które się powołuje, oraz
  - f) czy zgłasza jakiegokolwiek potrącenie i czy zgłoszona kwota jest kwotą po potrąceniu.

Standardowemu formularzowi służącemu do zgłaszania wierzytelności towarzyszą kopie ewentualnych dokumentów potwierdzających.

3. Wierzytelności można zgłaszać w każdym języku urzędowym Unii. Od wierzyciela można żądać tłumaczenia zgłoszenia na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa wszczęcia postępowania bądź na inny język urzędowy zaakceptowany przez dane Państwo Członkowskie. Każde Państwo Członkowskie wskazuje przynajmniej jeden język urzędowy Unii inny niż język urzędowy tego państwa, który to język akceptuje do celów zgłaszania wierzytelności.
4. Wierzytelności zgłasza się w terminie przewidzianym w prawie państwa wszczęcia postępowania upadłościowego. W przypadku wierzycieli zagranicznych okres ten nie może być krótszy niż 45 dni od chwili ogłoszenia wszczęcia postępowania w rejestrze postępowań upadłościowych państwa wszczęcia.
5. Jeżeli zarządca kwestionuje wierzytelność zgłoszoną zgodnie z niniejszym artykułem, zapewnia on wierzycielowi możliwość przedstawienia dodatkowych dowodów na istnienie i wysokość danej wierzytelności.”;
- 44) skreśla się art. 42;
- 45) dodaje się rozdział IVa w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IVa NIEWYPŁACALNOŚĆ CZŁONKÓW GRUPY PRZEDSIĘBIORSTW

Artykuł 42a

Obowiązek współpracy i udzielania informacji między zarządcami

1. Jeżeli postępowania upadłościowe dotyczą co najmniej dwóch członków grupy przedsiębiorstw, zarządca powołany w postępowaniu dotyczącym jednego członka danej grupy współpracuje z każdym zarządcą powołanym w postępowaniach dotyczących innego członka tej samej grupy w zakresie, w jakim taka współpraca jest odpowiednia dla ułatwienia skutecznego zarządzania postępowaniami, nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do takich postępowań ani nie wiąże się z żadnym przypadkiem konfliktu interesów. Tego rodzaju współpraca może przebiegać w formie umów lub protokołów.
2. Prowadząc współpracę, o której mowa w ust. 1, zarządcy
  - a) niezwłocznie przekazują sobie wszelkie informacje mogące mieć znaczenie dla innego postępowania, pod warunkiem że dokonano odpowiednich ustaleń w celu ochrony informacji poufnych;
  - b) analizują możliwości restrukturyzacji grupy oraz, jeżeli istnieją takie możliwości, koordynują sporządzanie wniosku i negocjacje skoordynowanego planu restrukturyzacji;
  - c) koordynują zarządzanie działalnością gospodarczą członków grupy podlegających postępowaniu upadłościowemu oraz nadzór nad taką działalnością gospodarczą.

Zarządcy mogą wyrazić zgodę na przekazanie dodatkowych uprawnień zarządcy powołanemu w jednym z takich postępowań, jeżeli taki układ jest dozwolony w przepisach mających zastosowanie do każdego z tych postępowań.

Artykuł 42b

Przekazywanie informacji i współpraca między sądami

1. Jeżeli postępowania upadłościowe dotyczą co najmniej dwóch członków grupy przedsiębiorstw, sąd, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania dotyczącego jednego członka danej grupy lub który wszczął takie postępowanie, współpracuje z każdym innym sądem, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania dotyczącego innego członka tej samej grupy lub który wszczął takie postępowanie, w zakresie, w jakim taka współpraca jest odpowiednia dla ułatwienia skutecznego zarządzania postępowaniami oraz nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do takich postępowań. W tym celu sądy mogą w stosownych przypadkach wyznaczyć osobę lub organ wypełniające ich instrukcje.
2. Sądy, o których mowa w ust. 1, mogą komunikować się ze sobą bezpośrednio lub zwracać się bezpośrednio do siebie o udzielenie informacji lub o pomoc.
3. Współpracę prowadzi się w każdy odpowiedni sposób, w tym poprzez
  - a) przekazywanie informacji w każdy sposób, który sąd uzna za odpowiedni, pod warunkiem że tego rodzaju wymiana informacji jest nieodpłatna i że w jej ramach przestrzega się praw procesowych stron postępowania i poufności informacji;
  - b) koordynację zarządzania majątkiem i działalnością gospodarczą członków grupy oraz nadzoru nad takim majątkiem i działalnością gospodarczą;
  - c) koordynację prowadzenia rozpraw;
  - d) koordynację w zakresie zatwierdzania protokołów.

„Artykuł 42c

Współpraca i przekazywanie informacji między zarządcami a sądami

Zarządca powołany w postępowaniu upadłościowym dotyczącym członka grupy przedsiębiorstw współpracuje i komunikuje się z każdym sądem, do którego złożono wniosek o wszczęcie postępowania w odniesieniu do innego członka tej samej grupy przedsiębiorstw lub który wszczął takie postępowanie, w zakresie, w jakim taka współpraca jest odpowiednia dla ułatwienia koordynacji postępowań oraz nie jest sprzeczna z przepisami mającymi zastosowanie do takich postępowań. W szczególności zarządca może złożyć do tego sądu wniosek o udzielenie informacji w odniesieniu do postępowania dotyczącego tego innego członka grupy lub o pomoc w odniesieniu do postępowania, w którym dany zarządca został powołany.

Artykuł 42d

Uprawnienia zarządców i wstrzymanie postępowania

1. Zarządca powołany w postępowaniu upadłościowym wszczętym w odniesieniu do członka grupy przedsiębiorstw ma prawo
    - a) do bycia wysłuchanym i uczestnictwa, w szczególności poprzez udział w zgromadzeniu wierzycieli, w każdym postępowaniu wszczętym w odniesieniu do każdego innego członka tej samej grupy;
    - b) żądać wstrzymania postępowania wszczętego w odniesieniu do każdego innego członka tej samej grupy;
    - c) zaproponować plan ratowania, układ lub porównywalny środek w odniesieniu do wszystkich lub niektórych członków grupy, wobec których wszczęto postępowanie upadłościowe, oraz włączyć taki zaproponowany środek do któregośkolwiek postępowania wszczętego w odniesieniu do innego członka tej samej grupy zgodnie z prawem właściwym dla takiego postępowania; oraz
    - d) żądać zastosowania jakiegokolwiek dodatkowego środka proceduralnego zgodnie z prawem, o którym mowa w lit. c), który to środek może być niezbędny do promowania ratowania, w tym przekształcenie postępowania.
  2. Po wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1 lit. b), sąd wstrzymuje to postępowanie w całości lub częściowo, jeżeli zostanie dowiedzione, że takie wstrzymanie postępowania byłoby korzystne dla wierzycieli zaangażowanych w to postępowanie. Takie wstrzymanie postępowania może zostać nakazane na okres do trzech miesięcy i może zostać przedłużone lub odnowione na ten sam okres. Sąd nakazujący wstrzymanie postępowania może żądać od zarządcy podjęcia wszelkich odpowiednich środków w celu zagwarantowania ochrony interesów wierzycieli zaangażowanych w dane postępowanie.”;
- 46) dodaje się nowy art. 44a w brzmieniu:

„Artykuł 44a

Informacje na temat krajowego prawa dotyczącego niewypłacalności

1. W ramach europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych ustanowionej decyzją Rady 2001/470/WE²⁴ Państwa Członkowskie przekazują opis ich przepisów i procedur krajowych dotyczących upadłości, szczególnie w zakresie kwestii wymienionych w art. 4 ust. 2, do celów publicznego udostępnienia tych informacji.
  2. Państwa Członkowskie dokonują regularnej aktualizacji tych informacji.”;
- 47) art. 45 otrzymuje brzmienie:

---

²⁴ Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 25.

„Artykuł 45
Zmiany w załącznikach

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących zmian w załącznikach A i C zgodnie z procedurą ustanowioną w niniejszym artykule i w art. 45a.
  2. Aby doprowadzić do zmiany w załączniku A, Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji swoje przepisy krajowe dotyczące postępowania upadłościowego, które pragną włączyć do załącznika A, załączając krótki opis. Komisja bada, czy przedstawione przepisy są zgodne z warunkami określonymi w art. 1 i, jeżeli taka sytuacja ma miejsce, dokonuje zmiany w załączniku A w drodze aktu delegowanego.”;
- 48) dodaje się art. 45a i 45b w brzmieniu:

„Artykuł 45a
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom ustanowionym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 45, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 45, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 45 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 45b
Uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów wykonawczych powierza się Komisji w odniesieniu do następujących celów
  - a) zapewnienia integracji rejestrów postępowań upadłościowych, o której mowa w art. 20b; oraz

- b) ustanowienia i późniejszych zmian formularzy, o których mowa w art. 40 i 41.
2. W przyjmowaniu lub zmianie aktów wykonawczych, o których mowa w ust. 1, Komisję wspiera komitet, w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²⁵.
  3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia nr 182/2011.
  4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia nr 182/2011.”;
  - 49) w art. 46 datę „1 czerwca 2012 r.” zastępuje się datą „.....[10 years after its entry into application]”;
  - 50) dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Artykuł 46a
Ochrona danych

1. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych prowadzonego w Państwach Członkowskich na podstawie niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie stosują dyrektywę 95/46/WE.
  2. Do przetwarzania danych osobowych prowadzonego przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 45/2001.”;
- 51) skreśla się załącznik B.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia.....[24 months after the entry into force of the Regulation] z wyjątkiem przepisu dotyczącego przedstawiania informacji na temat prawa krajowego dotyczącego niewypłacalności (art. 44a), które stosuje się od dnia.....[12 months after its entry into force].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu,

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

---

²⁵ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²⁶

Tytuł 33 - Sprawiedliwość

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²⁷

➤ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Stworzenie obszaru sprawiedliwości, sprawiedliwość w imię wzrostu

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr:

współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych:

Działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa

33 03

²⁶ ABM: *Activity Based Management*: zarządzanie kosztami działań - ABB: *Activity Based Budgeting*: budżet zadaniowy.

²⁷ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Zwiększona skuteczność i przejrzystość transgranicznych procedur upadłościowych

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Rewizja rozporządzenia 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy

- Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**
  - Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
  - Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.
- Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**
  - Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od daty przyjęcia rozporządzenia
  - po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania²⁸

- **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję
- Pośrednie zarządzanie scentralizowane** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:
  - agencjom wykonawczym
  - organom utworzonym przez Wspólnoty²⁹
  - krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
  - osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego
- Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi
- Zarządzanie zdecentralizowane** z państwami trzecimi
- Zarządzanie wspólne** z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Jedynie wzajemne połączenie rejestrów upadłości (element zapewniający centralne łącze) będzie miał wpływ finansowy na budżet UE.

Rejestry upadłości zostaną połączone za pośrednictwem europejskiego portalu „e-sprawiedliwość”, który stanowić będzie centralny publiczny punkt dostępowy do informacji z systemu (art. 20b wniosku)

²⁸ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁹ O których mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁽³⁰⁾	państw EFTA ³¹	krajów kandydujących ³²	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
[3]	[33.0301] [Program „Sprawiedliwość”]	Zróżnicowane /	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
[3]	[XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

³⁰ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

³¹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

³² Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer	[Dział ...3.....]

DG: SPRAWIEDLIWOŚĆ			Rok 2014 ³³	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Lata 2018, 2019, 2020			OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
33.0301	Środki na zobowiązania	(1)	-150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Środki na płatności	(2)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
Numer pozycji w budżecie	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki na płatności	(2a)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ³⁴										
Numer pozycji w budżecie		(3)								
OGÓŁEM środki		Środki na zobowiązania =1+1a +3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

³³ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³⁴ Pomoc techniczna lub wsparcie administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

dla DG SPRAWIEDLIWOŚĆ	Środki płaćności	na	=2+2a +3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki zobowiązania	na	(4)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Środki płaćności	na	(5)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne			(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 3 wieloletnich ram finansowych	Środki zobowiązania	na	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Środki płaćności	na	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki zobowiązania	na	(4)								
	Środki płaćności	na	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne			(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki zobowiązania	na	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Środki płaćności	na	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ➤ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje	Rodzaj ³⁶	Średni koszt	Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓLEM	
			REALIZACJA															
			Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ³⁷ Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych																		
Realizacja	Utrzymywanie wzajemnego połączenia rejestrów upadłości	214 300		150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000
Realizacja																		
Realizacja																		
Cel szczegółowy nr 1 - suma częściowa				150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000

³⁶

Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

³⁷

Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)…”

CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2...																	
Realizacja																	
Cel szczegółowy nr 2 - suma cząstkowa																	
KOSZT OGÓLEM			150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000		1 500 000

3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*

3.2.3.1. Streszczenie

- ➤ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ➤ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- ➤ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2014-2020.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- ➤ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

3.3. **Szacunkowy wpływ na dochody**

- ➤ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
